

docuerit repræsentetur, ubi expressè probatur, quòd si bona mariti sunt confiscata, & uxor agit contra fiscum pro dote, oportet probare veram & actualem numerationem & traditionem dotis: de quo articulo latè per Alexand. & Modernos in leg. 1. ff. Solut. matrim. & per Jas. in §. Fuerat. Instit. de action. Septimò confirmatur per textum in Auth. Sed jam necesse, Cod. de Donat. ante nupt. ubi habetur, quòd confessio mariti, imò, vera probatio de aliquo augmento dotis factò ab uxore constante matrimonio, non probat aliquo modo in præjudicium creditoris mariti, licèt probeat in præjudicium ipsius mariti contentis: & ad hoc notant ibi DD. Octavò confirmatur ex sententiâ Joan. de Plat. in §. Item si quis in fraudem. Instit. de action. ubi dicit, quòd licèt pater possit præjudicare filiis, alienando titulo oneroso; tamen debet constare de numeratione pretii, & non sufficit confessio patris, licèt talis confessio sibi noceat: & facit text. in leg. 1. §. Si mittant. ff. Si quid in fraud. patr. quòd reputat singulare Jas. in leg. 2. 2. column. ff. de eo per quem factum est. id. Jas. in Authent. unde si patens, Cod. de In offic. testam. 2. column. notat Paul. in leg. 1. fin. column. Cod. de In offic. donat. & posui suo loco. Nonò confirmatur per textum in Authent. quòd obinet, Cod. de Probat. ubi habetur, quòd confessio etiam jurata testatoris, dicentis se debitorem alicujus, non nocet creditoribus, sed benè nocet sibi, & hæredibus. Decimò confirmatur notabili & utili fundamentò: Nam licèt instrumentum, in quo continetur confessio partis, vel etiam tabellionis, quòd alteri tradidit possessionem, non probeat, quando fit in absentia rei, sed ita demum, si fiat in ipsa re vel ejus præsentia; cum aliàs actus traditionis non potuit intervenire, sed tantum videtur data licentia intrandi in possessionem propria autoritate, ut probat textus singularis secundum unum intellectum in leg. Prædia. ff. de Acquir. posses. per quem ita tenet ibi Din. Jacob. de Aret. & Oldr. quòd refert Bald. tenet etiam ibi Bart. Alber. Angel. Paul. Imol. Roman. Cuman. & Alexand. istam etiam conclus. tenet notab. Cin. in leg. fin. Cod. eod. titul. & ibi Bart. Angel. ibi 1. column. num. 4. Bald. 1. lectur. 2. column. num. 5. Salic. in fin. Paul. in fin. & communiter DD. istam etiam conclusionem tenet Spec. in titul. de Empt. & vend. §. 1. 10. column. vers. Sed quid si in instrumento continetur, istam etiam conclusionem tenet Bald. in cap. 1. fin. column. in fin. quid sit investitura, in lib. 1. Feud. Ant. de Butr. in cap. Cum venisset de restit. spol. penult. column. in princip. idem Anton. in cap. 2. de Consuet. fin. col. in fin. & ibi Imol. in

fin. & ibi Card. fin. quæst. Bald. in rubric. Cod. de Contrah. empt. penultim. column. 19. quæst. Alexand. 4. vol. cons. 10. num. 5. Plat. in §. Actionem Instit. de action. 4. col. num. 16. tamen ista conclusio debet intelligi, quando lis vertitur super possessione inter eum qui præterdit sibi quæsitam possessionem, & alium tertium: secus verò si lis vertatur inter easdem partes contentas in instrumento, vel earum successores; quia tunc talis confessio probat: ita singulariter tenet Jacob. Butr. in leg. 2. Cod. de Acquir. posses. 2. column. ibi Alber. in fin. argumento text. in leg. Optimam, Cod. de Contrah. & committ. stipulat.

Item adde, quòd ista conclusio & doctrina 87 debet intelligi, præterquam si clausula constituti reperiatur in instrumento antiquo; quia tunc benè censetur probata possessio etiam respectu tertii: istud est singulare dictum Soc. in 2. volum. Consil. 187. 5. column. in princip. ex eo quòd propter difficultatem probationis sufficit minor sive verisimilis probatio, ut in leg. Non omnes. §. A barbaris. ff. de Remis. cum siml. & idem videtur tenere Abbas in cap. Cum nobis, de præscrip. 2. column. in fin. ubi, quærendo qualiter probeatur possessio in factis vel instrumentis antiquis, inter alios modos dicit, quòd per clausulam constituti positam in instrumento; & sic expressè præsupponit, quòd tali casu non requiratur probare possessionem fuisse penes constituentem, quia aliàs non esset dubium, nec esset aliqua specialitas in facto vel instrumento antiquo: & ita ponderat Socin. ubi supra. Confirmatur etiam, quia licèt instrumentum publicum manu notarii vel tabellionis confectum non facit fidem, nisi probeatur illum esse notarium vel tabellionem, quando negatur à parte esse publicum, ut notat Innocent. & DD. in cap. 1. de Fide instrument. Bald. in Authent. Sed novo jure, 2. column. Cod. Si cert. pet. & ibi DD. & est lex notabilis in titul. 18. 3. part. tamen illud debet intelligi, nisi instrumentum sit valdè antiquum; quia tunc facit fidem, nec aliqua probatio requiritur: ita singulariter Bald. in Auth. quas actiones, fin. column. 18. Cod. de Saeros. Eccles. idem tenet Bald. in leg. Comparationes, Cod. de Fid. instrum. 4. col. prope finem. tenet etiam Jas. in leg. Barbarius. ff. de Offic. prator. 11. col. num. 48.

Et ex superiori conclusione, & doctrina quæ 88 habet, quòd per clausulam constituti non transfertur possessio, nisi constitutus possideat tempore constituti, inferò primò, quòd si procurator alicujus cum generali vel speciali mandato ad vendendum vel alienandum, & etiam possessionem tradendam, vendat vel alienet rem do-

domini, & constituat se nomine emptoris possidere, non transfertur in eum possessio, nec per consequens dominium vel alius effectus possessionis; quia cum talis procurator non possideat, nihil operatur clausula constituti: quòd est notandum in practica. Secundò infero, quòd si tutor vel curator cum legitima & debita solemnitate vendat & alienet rem minoris, & constituat se nomine emptoris possidere, non transfertur in eum possessio, ex prædicta ratione: Confirmatur ex sententiâ expressa Bartol. in leg. 1. ff. de Acquirend. posses. fin. column. in princ. num. 14. ubi dicit, quòd istæ personæ non possunt per visum vel aspectum transferre possessionem, cum non possideant: & cum Bartol. se habet communis opinio, ut dixi supra, in 3. actu factò, per quem acquiritur possessio in 1. illation. Tertiò infero, quòd syndicus Ecclesiæ, Universitatis, vel Collegii, non poterit per clausulam constituti transferre possessionem. Quartò infero, quòd executores testamentorum vendendo vel alienando non possunt transferre possessionem per clausulam constituti, ex prædicta ratione. Quintò infero, quòd si hæres postquam est factus dominus per aditionem hæreditatis, ante tamen quàm apprehendat possessionem, vendat, donet, vel alienet aliquam rem hæreditariam, & constituat se nomine emptoris possidere, non transfertur in eum possessio, cum talis hæres non possideat, licèt sit jam factus dominus per aditionem, ut in leg. Cum hæredes. ff. de Acquirend. posses. Et idem est in legatario, vel illo in quem transit dominium alicujus rei solo titulo sine possessione: nam si talis dominus vendat vel alienet illam rem, & constituat se nomine emptoris possidere, non poterit in eum transferre possessionem virtute prædictæ clausulæ; cum constitutus non possideat. Sextò & singulariter infero, quòd si in alienatione vel contractu quis constituat se post mortem suam nomine alterius possidere, non transfertur aliqua possessio, nec tunc clausula constituti aliquid operatur: Et ratio est quia cum conferatur in tempus in quo non sit possessio penes constituentem, imò extincta sit per mortem ejus, meritò ex prædicta clausula nulla transit possessio vel effectus: & hoc est notabile & quotidianum, & in specie reperio quòd ita tenet Angel. de Perus. in dict. leg. Quamvis. §. Si conditor, num. 1. ff. de Acquirend. posses. & tenet etiam ibi expressè Cuman. 2. column. in princip. versic. Per hoc dicit Angel. Alexand. 2. column. num. 7. idem etiam tenet & reputat singulare Alexand. in 2. volum. cons. 82. 3. col. num. 11. Jas. in leg. Quoties, Cod. de Re vend. 4. column. num. 17. & ante eos reperio quòd

Anton. Gomez, ad Legem Taur.

expressè hoc voluit Bald. in cap. 1. de Confirm. util. vel inutil. 2. column. num. 13. quem refert & sequitur Jas. in leg. Nemo potest 7. column. num. 32. ff. de Legat. idem Jas. in leg. quoties. ff. de Har. inst. penult. column. in fin.

Ex quibus infero noviter & singulariter, quòd si contractus super quo appositum est constitutum fieret sub conditione, quæ secundum juris dispositionem debet retrotrahi, & illa conditio adimpleatur & purificetur post mortem constituentis, non retrotrahitur constitutum in eo positum, nec virtus & effectus ejus, ut posui & fundavi in alio proposito infra, ista leg. num. 93. vers. Dubiam tamen esset in hoc satis singulare & subtile. Imò, quòd magis est dato quòd quis se constituat nomine alterius possidere purè simpliciter, & de præsentis, & translata sit possessio in eum cujus in favorem fuit positum constitutum; tamen statim ac moritur constitutus, ipso jure amittitur & extinguitur possessio quæ jam erat alteri quæsitæ: ita singulariter determinat Ludov. Rom. in cons. suis cons. 189. in fin. num. 9. tenet etiam & reputat singul. Jas. in §. Item si quis in fraudem, Instit. de action. 14. column. num. 77. Advertendum tamen, quòd ista conclusio apertè est falsa, per textum in leg. Si de eo. §. Si forte. ff. de Acquir. posses. ubi habetur, quòd quando possessio retinetur per alium, puta procuratorem, tutorem, servum, vel similem personam, non amittitur per mortem eorum, nisi data negligentia recuperandi: quem ad hoc notant & commendant DD. & dicit unicum Bald. in cap. Licet caus. penultim. column. de probat. similis text. est in leg. Si id quod. §. 1. eod. tit. Unde dicerem, quòd si ille in cujus favorem erat posita clausula sit absens, & constitutus moriatur antequam alter sciat & ratum habeat extinguitur virtus clausulæ, & non quæritur possessio: secus verò si erat præsens, & jam semel ei fuit quæsitæ; quia postea morte constituentis non perditur, nisi data ejus negligentia, per supra dicta.

Ex superiori doctrina & resolutione, quæ 90 habet, quòd per clausulam constituti non transit possessio, quando constitutus non possidebat tempore constituti, se offert pulchrum & valdè subtile dubium: si ille qui se constituit, solam nudam & simplicem detentationem habeat, non verò possessionem, an per talem clausulam transeat saltem illa sola nuda & simplex detentatio? Et effectus est maximus, nam si poneretur in contractu venditionis, vel alio titulo habili ad translationem dominii, statim virtute ejus transiret dominium; quia ad ejus translationem & acquisitionem, non requiritur

M m 3

tra.

traditio possessionis, sed sufficit traditio nuda & simplicis detentationis ipsius rei: textus est unicus in iure in leg. *Si fundum. ff. de Fundo dotal.* quem ibi notat & considerat Glossa ordinaria, Odofred. Bartol. Bald. Salycet. & Fulgos. & illum textum ad hoc dicit unicum Bald. in *Rubric. de caus. posses. & prop. 3. column. n. 10.* illum etiam textum dicit unicum Bald. in *cap. Contingit. de doio & contum. fin. column. in fin.* illum textum dicit singularem Salycet. in leg. *Traditionibus. Cod. de Pactis. fin. column. in fin.* illum etiam dicit singularem Aretin. in *Rubr. ff. de Acquirend. posses. 2. column. in princip. Jas. ibi. 2. column. num. 8.* & per illum textum tenet Glossa ordinaria, Petr. Cin. Jacob. Butric. Bart. Bald. Salyc. Paul. & communiter DD. in leg. *Cum res. Cod. de Probat. Glos. & communis opinio in leg. Qui pradium. Cod. de Distrab. pig. Glos. & communis opinio in §. Per traditionem. Instit. de rerum divis. Glos. & communis opinio in leg. 1. §. Sed & per eum. ff. de Acquir. posses.* Punctus ergo singularis & subtilis stat in hoc: an ille, qui tantum habet nudam & simplicem detentationem, transferat eam per clausulam constituti, mediante titulo habili, ut per eam transeat dominium & plenum jus rei, ac si verè traderetur? Et certè est subtilis & necessaria quæstio: in qua resolutivè dico, quòd si omninò res est penes alium, tunc nulla possessio vel detentatio transit, cum non sit penes constituentem, per doctrinam & rationem superiorem: si verò res sit penes constituentem, & ejus nuda & simplex detentatio sine possessione, tunc stat punctus noster difficilis, an isto casu per clausulam constituti transeat illa detentatio, & per consequens dominium? Et videtur quòd non: Primò, quia jura quæ dicunt, quòd per clausulam constituti transfertur possessio, loquuntur per nomen juris, & sic referri debent tantum ad possessionem; unde, non videtur verificari in nuda & simplici detentatione. Secundò pro ista parte noviter & subtiliter pondero text. in leg. *Quod meo. ff. de Acquirend. posses. ibi: Sed desino possidere, & alium possessorem ministerio meo facio*, ubi patet, quòd possessor qui se constituit, statim desinit possidere, & remanet in nuda & simplici detentatione, & alium facit possessorem: sed si sola detentatio esset, penes constituentem, illa non cessaret per clausulam constituti, sed semper esset penes constituentem, quia non est reperire quid inferrius ab ipsa detentatione, in qua dicamus remanere ipsum constituentem: ergo ipsa detentatio non transit per constitutum: Et in terminis istam conclusionem reperio quòd tenet Bald. in *Rubr. Cod. de Contrahend. 4. column.*

16. *quæst. in fin.* qui fundatur tali ratione: quia cum detentatio nuda & simplex sit meri facti, non transit per constitutum; quia illud habet plurimum juris, & non pertinet nisi ad veram & realem possessionem juris: idem etiam tenet solus Alexand. in *dist. leg. Quod meo. fin. column. 26.* simpliciter referendo verba Bald. idem etiam simpliciter tenet Jas. in leg. 1. *eod. titul. 19. column. num. 86.* idem videtur velle Anton. de Butr. in *cap. Cum venisset. de restit. spol. penultim. column. in med. versic. Quandoque ultra titulum*, tenet etiam Philip. Dec. in *regul. contractus. de reg. jur. 7. column. versic. 1. Quando possessio, &c.* Et tenendo istam partem, non oblatet text. in *dist. leg. Si fundum. ff. de Fundo dotal. cum similib.* ubi disponitur, quòd sola traditio nuda & simplicis detentationis sufficit ad acquirendum dominium: Quia debet intelligi, quando intervenit vera & naturalis traditio rei, & vera & naturalis detentatio: secus verò si interveniat ficta per clausulam constituti vel alium actum fictum; quia non sufficeret: & ista est intentio Bald. & DD. *ubi supra.*

Sed his non obstantibus, ego teneo contrariam sententiam, imò, quòd per clausulam constituti vel alium actum fictum transeat nuda & simplex detentatio quæ est penes constituentem, & inducatur ficta traditio rei, & per consequens acquiratur dominium, & sequatur omnis alius effectus qui sequi posset ex vera traditione: Primò, quia considero, quòd per clausulam constituti ille qui se constituit principaliter agit & intendit rem habere & tenere nomine ejus in cujus favorem se constituit, & censetur tamquam ejus procurator, ut probat text. in *dist. leg. Quod meo*, ut supra dixi in principio: Ergo si possessio utraque vel aliqua est penes constituentem, illa transfertur & omnis effectus ejus: si verò nulla sit penes eum possessio, sed tantum detentatio, tunc per dictam clausulam detinebit & habebit rem nomine ejus pro quo se constituit, ac si ipse ibi esset, & effectus illius detentationis transit ad eum, ac si sibi verè traderetur res: In quò tamen considero novam & subtilem differentiam inter possessionem & detentationem: nam possessio omninò & plenè transit in eum pro quo quis se constituit, & non remanet penes constituentem; sed detentatio semper remanet penes constituentem verè & naturaliter, quia ipsum factum confirmari jure civili non potest, ut in leg. 1. §. *Si vir uxori ff. de Acquirend. posses.* sed illa detentatio virtualiter & effectivè transit ad alium, unde quæritur sibi dominium & omnis alius effectus, ac si verè res traderetur: & in hoc consistit intelligentia hujus subtilis articuli. Sequen-

cundò pro ista parte convincibiliter facit: Certum est quòd de jure ipsa possessio causatur & producitur ab ipsa apprehensione, insistentia, vel detentatione rei, ut est casus, & ibi communis opinio in leg. 1. *ff. de Acquir. posses.* Sed clausula constituti, vel quilibet alius actus fictus, nihil aliud est quam representatio apprehensionis naturalis ipsius rei, & ad hoc ordinatur ut mediante actu ficto videatur quis esse in re, unde per prius videtur esse ficto modo in detentatione ipsius rei: & sic infertur clarè, quòd si penes constituentem sit possessio, statim quæritur illi pro quo se constituit; si verò nulla possessio sit penes eum, saltem quæritur ei virtualiter & effectivè illa nuda & simplex detentatio & insistentia rei, quam constituentens videtur habere & tenere nomine ejus, & per consequens sibi quæritur & causatur omnis effectus, qui posset resultare ex apprehensione & detentatione vera: Sed vera & naturalis traditio & detentatio rei sine possessione operatur acquisitionem domini, ut in *dist. leg. Si fundum. cum similib.* Ego & traditio vel detentatio ficta. Tertio pro ista parte facit subtile fundamentum: Detentatio, vel saltem ejus effectus solo animo potest retineri in absentia, sicut ipsa possessio civilis: textus est unicus in iure in leg. *Si finita. §. Si quis metu. ff. de Damn. infect.* quem ad hoc reputat singularem & unicum Joan. de Imol. Paul. & Ludovic. Roman. *ibi*, & latius dixi supra *ista leg. In articulo de Detentatione*: & sic patet, quòd juris dispositio ficta cadit etiam & habet locum in detentatione sicut in possessione: Ergo in nostro casu dicendum est, quòd clausula constituti vel quilibet actus fictus verificetur & operetur effectum circa ipsam nudam & simplicem detentationem. Quarto facit text. qui in suo casu reputatur singularis secundum Paul. Imol. Aretin. & DD. *ibi*, in leg. *Qui universas. §. fin. ff. de Acquir. posses.* ubi dicitur, quòd si colonus meus, commodatarius, vel depositarius, qui tantum habet nudam & simplicem detentationem, alteri locet, vel apud alium deponat, videtur esse etiam in absentia saltem civiliter in sua nuda & simplici detentatione, mediante qua dominus retinet & conservat omnem possessionem & jus suum: & sic est ibi casus valde subtilis, quòd nuda & simplex detentatio & rei insistentia & effectus ejus potest civiliter in animo retineri corpore & ministerio alterius: Ergo nil mirum si idem dicamus in nostro casu. Quinto facit: quia licet quis in absentia non retineat possessionem naturalem, sed tantum civilem; tamen si amicus, procurator, filius, vel servus sit in actuali detentatione & insistentia

rei nomine absentis, per hos retinet absens etiam naturalem possessionem: text. est in leg. *Etiā possidere. §. Qui ad nundinas. ibi: Neminem reliquit. ff. de Acquirend. posses. text. in leg. Generaliter. eodem titul. text. in leg. Si id quod. §. 1. text. in leg. Peregrè. §. Quibus explicitis. 2. respon. eod. titul. text. in leg. fin. Cod. eodem titul. text. in §. Possidere in princip. Instit. de interditt.* ex quibus patet, quòd nuda & simplex detentatio & rei insistentia saltem virtualiter & effectivè potest retineri per alium: Sed in nostro casu ille, qui constituit, vult & intendit nomine alterius rem habere & tenere: Ergo illa detentatio & rei insistentia saltem in effectu sibi quæritur ac si ipse insisteret in re. Sextò pro ista parte facit textus valde subtilis & expressior ceteris in leg. *Homo liber. §. Quicquid. supra. de Acquirend. rerum domin. juncto text. & ibi Glossa ordinaria, & communis opinio in leg. 1. §. Sed & per eum. ff. de Acquirend. posses.* ubi habetur, quòd si servus alienus, qui possidetur ab aliquo bona fide, acquirit aliquid ex re possessoris, vel ex opere ipsius servi, statim quæritur possessoris: tamen si extra has causas aliquid acquirit, dominium ejus quæritur domino, sed possessio nulli quæritur; cum ab alio possideatur, sed ista acquisitio domini fit domino mediante nuda & simplici insistentia & detentatione servi, & non aliter: sed illa censetur fieri fictè domino, quia traditio verè facta servo videtur fictione juris fieri domino, ut in leg. 1. in fin. *Cod. Per quas personas. text. in leg. Placet. cum materia. de Acquirend. hered. text. in regul. qui facit per alium de regul. jur. in 6. text. in leg. Ita autem. §. Gessisse. de admin. tutor. text. in leg. 1. §. Dejecisse. ff. de Vi & vi armat. text. in leg. Item eorum. §. 1. ff. Quod cujusque univers. nom.* Ergo apertè constat, quòd nuda & simplex detentatio & insistentia & virtus & effectus ejus transit ad alium fictione juris: Ergo eodem modo dicamus, quòd transeat per clausulam constituti. Et ex isto fundamento, licet non sic declarato, reperio quòd istam meam conclusionem in expresso tenet Aretin. in leg. *Quamvis. §. Si conductor. fin. column. in fin. ff. de Acquirend. posses.* & ante eum idem tenet Paul. in *fin. nihil allegando*: & sic ex prædictis remanet expeditus iste notabilis & subtilis articulus: & est conclusio firma, quòd per clausulam constituti vel alium actum fictum potest transferri sola nuda & simplex detentatio, saltem virtualiter & effectivè, licet nulla possessio sit penes constituentem; & infertur maxima extensio ad textum cum communi opinione in *dist. leg. Si fundum. ff. de Fundo dotal.* ubi dicitur, quòd

ex nuda traditione & detentatione rei mediante titulo habili quæritur dominium sine possessione; ut procedat, nedum quando intervenit vera & naturalis traditio & detentatio, sed etiamsi interveniat ficta per clausulam constituti, vel alium actum fictum: quod nota, quia alibi non reperies istum articulum sic declaratum.

91 Item etiam juxta prædicta subtiliter & necessariò quæro, an procurator, tutor, curator, vel similis persona possit quærere possessionem domino suo per aliquem actum fictum ex supra positis? Et ista quæstio habet duos principales articulos. Primus est: an procurator vel similis persona possit transferre possessionem alteri per actum fictum? Et expeditum est quòd non, ut latè & notabiliter dixi supra ista leg. in 1. actu ficto, scilicet, visus, & in actu ficto clausula constituti. Secundus articulus principalis est: an procurator, tutor, vel curator possit acquirere possessionem domino per actum fictum? ut puta; si talis procurator ad emendum, vel contrahendum, & possessionem recipendam, emit & contrahit cum aliquo, & talis procurator non accipit possessionem verè & realiter per actum verum apprehensionis, sed per actum fictum, quia venditor, donator vel contrahens constituit se nomine talis procuratoris possidere, vel se constituit nomine domini, præsentè & acceptante procuratore, vel per usum, conductionem, retentionem usufructus, traditionem clavium vel instrumenti, vel quemlibet alium actum fictum vult in talem procuratorem vel dominum transferre possessionem, an tali casu quærat possessionem domino, ac si verè & realiter intervenisset traditio? Et certè iste articulus est valde subtilis, utilis, & quotidianus, quem intendo benè & utiliter examinare: Et videtur quòd per talem actum fictum non possit quæri possessio domino, mediante procuratore; & hoc tali potissimo fundamento: quia duæ fictiones vel specialitates non possunt concurrere in uno eodemque actu, ut in leg. 1. Cod. de Dotis promiss. & ibi Glossa & communis opinio: & in leg. Cum post, §. Gener. ff. de Jure dorum. Sed in isto casu interveniret duplex fictio: Una, quòd procurator fictè repræsentat dominum, & per eum videtur dominus ipse facere: text. est in leg. Ita autem, §. Gessisse, versicul. Gessisse, ff. de Administr. tutor. cujus verba sunt: Gessisse enim videtur qui per alium gessit, text. in leg. Item eorum, §. Si decurionis, ff. Quod cujusque universitatis nomin. text. in leg. Si quis solutioni, versic. Mora videtur, ff. de Usuris, text. in leg. 1. versic. Fecisse, ff. de Eo per quem factum est, text. in leg. 1. §. Dejecisse, ff. de Vi & vi armat, text. in leg. Item apud Labeanem, §. fin.

ff. de Injur. text. in leg. Si quis id quod, §. fin. ff. de Jurisd. omnium judic. text. in leg. Per alium, ff. Si quis eum qui in jus vocand. est vi. exi. text. in leg. Ossa, versic. fin. ff. de Reig. & sumpt. fun. r. text. in leg. Is dandum, ff. de Regul. jur. text. in leg. Hoc jure, §. 1. eodem titul. text. in leg. Quod jussu, eodem titul. text. in Reg. qui facit de regul. jur. in 6. Secunda fictio est, quòd actus fictus possessionis habetur & reputatur pro verò: text. est in leg. 1. §. Si jus erim, ff. de Acquirend. posses. text. in dict. leg. Quid meo, eodem tit. text. in leg. Quarundam, eod. titul. text. in leg. Clavibus, ff. de Cond. empt. text. in leg. Quedam mulier, de rei vindication. text. in leg. 1. & in leg. Quisquis, Cod. de Donat. Ergo nullo modo potest quæri possessio. Secundò & principaliter pro ista parte facit: quia quando concurrit præsumptus titulus & ficta traditio, non quæritur aliqua possessio: ita notat Bartol. in leg. Si aliquam rem, 3. column. in princip. ff. de Acquirend. posses. & ibi communiter DD. Tertio, quia licet dominium & possessio, & omnia illa quæ quærentur per actum naturalem traditionis, quærantur domino, mediante procuratore, ut in leg. 1. Cod. Per quas personas, & in leg. Per procuratorem, Cod. de Acquirend. posses. tamen ea quæ ex actu civili quærentur, non transeunt in dominum mediante procuratore, sed resident prius in personam procuratoris, ut ab eo cedantur ipsi domino, ut in leg. Ea qua civiliter, ff. de Acquirend. rerum domin. & in leg. Possessio quoque, §. Et si possessio, infra, isto titul. Sed iste est actus fictus civilis: Ergo per eum non quærat dominum. Quarto, quia licet solo titulo transeat dominium in Ecclesiam vel Civitatem, ut in leg. fin. Cod. de Sacros. Ecclies. Item etiam, licet sola pollicitatione quis obligetur Reipublicæ, vel pio loco, ut in leg. 1. ff. de pollicitat. tamen, si sola pollicitatione quis promittat rem Ecclesiæ vel Civitati, non transfertur dominium ipso jure, ne duæ fictiones vel specialitates concurrant: ita probat text. in leg. Si quis rem, versic. Res enim, ff. de Pollicitat. & ibi tenet Glossa ordinaria, Bartol. & communiter DD. & ex his, maximè ex primo fundamento istam sententiam & conclusionem tenet originaliter Guillelm. in leg. Ab emptione, ff. de Pactis, fin. quæst. idem Guillelm. in leg. Licet, Cod. de Acquirend. posses. 11. column. num. 20. Alberic. in dict. leg. Ab emptore, 2. column. n. 3. Angel. de Perus. in leg. 1. §. Per procuratorem, ff. de Acquirend. posses. idem Angel. in leg. Si Is qui pro emptore, ff. de Usucap. penultim. column. & ibi Joan. de Imol. penultim. column. n. 9. Bald. in cap. Cum venisset, de Restit. spoliat. 2. col. n. 3.

Sed

Sed, his non obstantibus, in proposita quæstione teneo contrariam sententiam, imò, quòd quærat possessio & omnis effectus ejus domino, mediante procuratore, etiam per actum fictum: & in expressò istam sententiam & conclusionem tenet singulariter & magistraliter Bartol. in leg. Si is qui pro emptore, ff. de Usucap. penultim. column. versicul. Quid dicemus. Curian. ibi, fin. column. & quæst. Bartol. in leg. Ad emptionem, fin. column. & quæst. ff. de Pactis. Bald. ibi, fin. column. & quæst. Angel. 2. col. num. 4. Imol. in leg. 1. ff. de Acquirend. posses. penultim. column. in fin. vers. Idem diligenter ponderat, & ibi Alexand. penultim. column. n. 204. Imol. in §. Per procuratorem, ejusdem leg. 2. column. num. 2. Roman. ibi, 1. column. in fin. Aretin. ibi, 4. column. versic. extra. Glossa, qui notabiliter & meliùs quàm alibi loquitur: Alexand. ibi, fin. column. n. 14. Vincent. ibi latè 11. col. num. 28. & ibi dicit hanc esse magis communem opinionem: Bald. in leg. 1. Cod. Quando liceat ab emption. disc. 2. column. num. 7. & ibi Salycet. fin. column. & quæst. idem Salycet. in leg. 1. Cod. Per quas personas, fin. column. & quæst. Jas. qui notabiliter loquitur, in dict. leg. Si is qui pro emptore, fin. fol. & quæst. n. 387. ubi dicit, hanc esse magis communem opinionem: idem Jas. in leg. Ab emptione, ff. de Pactis, fin. column. & quæst. Din. in cons. suis, cons. 15. incipienti. Quæstio talis est, ubi plus dicit, quòd per constitutum fictum negotiorum gestori quæritur dominium & possessio domino, secuta rati habitatione. Pro qua communi sententia & conclusione primò facit textus singularis & unicus in leg. Certè, §. 1. ff. de Precario, ubi expressè dicitur, quòd possessio quæ resultat & acquiritur ex actu ficto, dicitur vera & propria, sicut si quæreretur per actum verum: & ad hoc eum notat ibi Angel. & DD. & Bartol. & communiter DD. in locis supra citatis, in quibus ille textus adducitur pro capitali fundamento: & illum textum in hoc dicit unicum in jure Bald. in leg. unica, §. Ne autem, Cod. de Caduc. tollend. fin. column. num. 19. & illum textum dicit singularem Jas. in §. Actionum, Instit. de action. 20. column. num. 149. & dicit unicum Jas. in princip. Instit. de action. fin. column. in fin. Confirmatur etiam, quia quando lex inducit actum fictum loco actus veri, intelligitur attribuire casui ficto omnes qualitates & effectus quæ resultarent ex actu vero: ita probat text. in leg. Cornelia, ff. de Testament. ibi expressè notat Aretin. in 1. nor.

Sed advertendum, quòd ille text. in dict. leg. Certè, §. 1. ff. de Precario, nihil probat; quia ipse loquitur in actu naturali possessionis: Nam

dico, quòd si procurator accipit rem precario nomine domini, quæritur possessio domino; & tamen ille actus apprehensionis ex titulo & causa precarii est verus & naturalis, & per eum quæritur possessio naturalis accipienti, & civilis remanet penes concedentem, ut in leg. Habet, §. fin. versic. Placet, eod. titul. & ibi Glossa & communis opinio, & latius dixi supra, ista leg. Unde, ibi nullo modo probatur ista conclusio. Sed dico, quòd ille textus probat isto modo: nam licet ibi actus naturalis apprehensionis sit naturalis & verus; tamen respectu personæ gerentis intervenit fictio, quia ibi procurator apprehendit possessionem, & non ipse dominus, & tamen repræsentatur persona domini per procuratorem, & sic per fictionem, & dicit textus, quòd ipse dominus propriè rem habere & apprehendere videtur: ergo similiter, quando esset ficta traditio, & actus fictus possessionis, resultaret possessio vera: Iste est verus & realis sensus, per quem ille textus nostram conclusionem probat.

Sed advertendum rursus, quòd secundum hoc etiam ille textus non probat principalem conclusionem Bartol. & communem: quia licet quando intervenit una fictio, scilicet procurator, & actus verus apprehensionis, quærat possessio domino; item etiam, quando intervenit vel verus dominus, & sic propria persona & actus fictus, quærat possessio domino, per omnia jura loquentia de actu ficto; tamen ille textus non probat, quòd quando concurrat duplex fictio, scilicet procurator & actus fictus, quærat possessio domino: unde, ille textus capitalis non probat communem opinionem. Sed adhuc, sustinendo communem opinionem, dico, quòd etiam eo casu quo concurrat utraque fictio quæritur possessio domino, ut in nostro casu & quæstione. quia considero, quòd quilibet actus reputatur verus & proprius quoad effectus: nam procurator repræsentat dominum, adeò quòd verè dicitur dominus facere: textus est expressus qui sic debet intelligi in dict. leg. Certè, §. 1. ff. de precario, & in hoc est singularis & unicus, secundum DD. ubi supra. Item etiam, actus fictus possessionis habetur pro vero, & producit veram, realem, & propriam possessionem, ac si actus esset verus: & hoc non probat text. in dict. leg. Certè, §. 1. neque DD. adducunt textum per hoc. Sed ego adduco textum expressum in dict. leg. Quod meo, §. Si venditorem, ff. de Acquirend. posses. in fin. ubi dicit text. quòd per visum, qui est actus fictus, non minus quæritur possessio, quàm si pedem finibus intulissem: unde, ex his duobus junctis, cum sint perfecti, quæritur possessio: Nec obs-

tat,